

[Karlskov Jensen.]

virketid på kun et halvt år er tiden næppe inde til en sådan gennemgribende revision for øjeblikket.

Jeg kan give tilsagn om, at vi i udvalget gerne vil være med til at se på enkeltheder i lovgivningen om landbrugsejendomme, og kan vi finde frem til bedre regler, som kan samle tilslutning, på nogle af disse områder, så vil vi gerne være med til at gennemføre dem.

Erik Hansen (RV):

Jeg skal på det radikale venstres vegne fremsætte nogle synspunkter vedrørende det foreliggende lovforslag, og jeg skal gøre det på vegne af hr. Svend Haugaard, som er vores partis ordfører i disse sager.

Det er vel sæd og skik også her i dette høje ting, at man undertiden takker initiativtagerne til forslag, som fremkommer. Jeg vil her ved denne behandling ikke takke initiativtagerne, men fra starten straks takke den højtærede landbrugsminister for den tale, ministeren nylig holdt. Jeg ved ikke, om ministerens tale var en ny tale; hvis det var en tale af lidt ældre dato, må jeg sige, at den har ikke taget skade af at blive gemt.

Jeg tror, vi er mange, både nuværende og tidligere medlemmer af dette høje ting, som meget tydeligt husker, at baggrunden for debatten om jordlovgivningen var den stærke interesse, der var hos folk uden for det egentlige landbrugserhverv for at købe landbrugsbedrifter, vel ikke for at spekulere i landbrugsbedrifterne som sådan, men fordi det var et fristende objekt, når det gjaldt om at inflationssikre kapital. Jord er som bekendt noget, der stort set altid har været en mangelvare, og jeg tror også, at det fortsat vil være det.

Jeg vil også gerne erindre om de mange unge, der rettede henvendelse til det udvalg, som i sin tid sad og arbejdede med disse spørgsmål, landbougdom, som kom og sagde til os, at de følte, at deres muligheder for at erhverve en landbrugsejendom og etablere sig i erhvervet svandt hen; de følte sig trykket, fordi byfolk, folk uden for landbrugserhvervet, købte landbrugsejendomme.

Vi kan vel også passende minde hinanden om, at vi dengang var i en situation, hvor vi følte, at alt, hvad der blev solgt i visse egne

af landet, stort set blev solgt til folk uden for landbrugserhvervet til priser, der var så høje, at ingen unge kunne regne med at skabe sig et rentabelt erhverv til de priser, de måtte give for landbrugsejendommene.

Jeg synes, alt dette skal tages med, når vi nu vurderer denne lovgivning, efter at den kun har virket i 6 måneder, og overvejer, om tiden er inde til at foretage en ændring.

Et par af ordførerne har været inde på begrebet en liberal jordlovgivning. Jeg mener at turde sige, at vi i hvert fald hidtil her i landet har haft Europas mest liberale jordlovgivning. Det er klart, at i en situation, hvor jord efterspørges, og hvor vi kommer ind i et område, hvor frihandel skal omfatte mere end tidligere, kan der godt være behov for, at man foretager en vis regulering for at fastholde noget af det, man har. Da vi drøftede disse ting, var der mange tanker fremme om, hvordan man bedst beskyttede dansk jord, og hvordan man bedst sikrede, at dansk landbougdom, de, som ville have landbruget som et erhverv, kunne komme til det. Der var mange ideer fremme, og resultatet af de langvarige overvejelser, vi havde i udvalget, var at et flertal mente, at bopælspligten m. v. var det bedste grundlag at gå videre på.

Jeg vil gerne sige, at den jordlovgivning, vi har, og som nu foreløbig har virket i administrativ henseende i 6 måneder, jo på ingen måde har udelukket nogen som helst, som har lyst til at bosætte sig i et landdistrikt, fra at gøre det. Det er et gennemgående træk ude omkring i landet, at hvor der er folk uden for landbrugserhvervet, der har lyst til at bosætte sig, dér er de mere end velkomne. Men det er, ligesom visse betingelser i vor tid skal opfyldes, og den betingelse, der skal opfyldes for ligesom at gro ind i det lokale samfund og ikke mindst landsbysamfundet, er jo, at den, der vil være der, den, der vil eje, må bo der sammen med os andre.

Nu har vi jo så tit også i løbet af de sidste dage drøftet problemerne i forbindelse med landsbysamfundet. Jeg tror, det skal føjes til, når man taler om denne lovgivning her, at de, der vil eje et landbrug, stort eller lille, de skal være vore naboer, de skal dele med os vore skoler, og de skal dele med os vore folkelige foreninger osv. Jeg tror også, vi har lov til at sige som noget meget væsent-